:77

מרתיח ומתחמם הלחם ויש לחוש שיתעפש: ופריד

הלבה ג בתני" על של שיש מניחין אם האברים. אחר הנחוח מסדרין אותן על השלחן עד שיעלום הכהנים ובגמרא מפרש למה לא עשאו של כסף או של זהב: ועל ות ברוך בחוצ של עם של מניים לה של המשנים בל של המשנים בל של המתוך במתוך של של של בל בל בל של המתוך של של המתוך בל המתוך בל של המתוך בל התוך בל המתוך בל התוך בל

כדאי׳ ביומא פ"ג (דף ני.) נקנור שם אדם ומוכירין אותו לשבח. פשפשין שערים קטנים שלא היו גבוהין ורחבין כשאר שערי הבית: לא סים להם שם. מה היה משמש: בותגר' י"ג שולחנום. אינו מונה י' שולחנות שעשה שלמה כדכתיב במשכן דשלמה במלכים וסדר הנחתן מביא בפ' שתי הלחם במנחות אלא בבית שני עסקינן שלא היו שם אותן שלחנות : אחד של שיש. שמניחיו שם האברים: ירושלמי ר' יוסי בשם ר׳ שמואל בר ילחק בשם ר׳ יוחנן לית כאן של כסף מפני שהוא מרחיח יחחממו האברים ויסריחו ולפי שבקרבנות יחיד כהן א' יכול להוליך כל האברים ומניחן שם כדי דתנן בפ"ב דיומא תמיד קרב בא" עשר וכו' ומונה שם דכך הולכת אברין למוצח הא אמרינן התם (דכיי) בד"א בקרבנות לבור אבל בקרבנו' יחיד כל שרולה להקריב מקריב אפילו אחד: על של שיש נותניו לחם הפנים בכניםתו. כדי לנוח: ועל של זהב ביליחסו. עד שיוקטרו בזיכי לבונה הבחין עם הלחם כך פירש רבינו שלמה בפ' שתי הלחם הכא תנן אחד של שיש ובפ' שתי הלחם (דפישו) יוסי בר יהודה אומר שנים שהיו באולם תמים ר'יוסי כר ייחידה חותר שנים שהיי בחוכם אחד של כסף ואחד של זהב ופירש רבינו שלנה אוחו של כסף על שהוא לבן כשיש נקרא של שיש ולי נראה דמנאי היא דההיא ר' יוסי היא^ח: שמעלין בקודש. מנלן בפרק שתי הלחם אחר רב אחא בר יעקב אחר קרא את מחחות החטאים האלה בנפשותם ועשו אותם רקועי

חורי יהודה כן עלו לראש גגותיהן ונפלו ומתו הדא הוא דכתיב ¹משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עלית כולך לגגות תשואות מלאה עיר הומיה וגו': תקרו בוק קנבור השומות מקאה קיד הומיד הה. הלכה ג מתני ⁶י"ג שולחנות היו במקדש אח' של שייש בבית הממבחיים

שעליהן מדיחין את הקרביים בוב' במערב הכבש אחד של שייש ואחד של כסף על של שייש נותנין את האברים ועל של כסף כלי שרת יוב' באולם (מבחוץ) מבפנים על פתח הבית א' של שייש וא' לבור על של שייש נותנין לחם הפנים בכניםתו דעל של זהב ביציאתו שמעלין בקודש ולא מורידין אחד של זהב ביציאתו שמעליו לחם הפנים תמיד: אחד של זהב מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד: גמ' תני על של (א)כסף (ר' אחי ור' מיישא וממו בשם רב שמואל בר רב יצחק) ר' יוםי בשם ר' שמואל בר רב יצחק ר' חנניה מטי בה בשם ר' יוחנן [א]לית[©] כאן של כסף מפני שהוא 60 מרתיח לא כן תני זה²⁾ אחד מן הנסים שנעשו בבית המקדש שכשם שהיו מניחין אותו חום כך היו מוציאין אותו חום שנאמר, ²לשום לחם חם ביום בוציאן אותו דוום שנאכון - ישום ירום דום בדם הלקחו רבי יהושע בן לוי אמר אין"י מזכירין מעשה נסים בעון קומי רבי (לוי) אילא לא היה שם לחם המחו להגיחו לשבת הבאה אמר לון כתיב שם לחם המחו להגיחו לשבת הבאה אמר לון כתיב 13 ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד לחם פנים [-] אפילו פסול עשרהס שלחנות עשה דכתיב 1יעש שולחנות עשרה וינח בהיכל חמשה

לא כן סני זה אחד מן הנסים וכו'. שהיה נשמה חום הלחם עד שעת סילוקו בשבת הבא א"כ לא היה מתעפש אפי היו מניחין אותו על שלחן של כסף: אין מוכירין מעשה נסים. כלומר אין סומכין על הנס ועושין הכל שלא ימעפש בדרך הטבע: לא היה שם לחם. לסדר בשבת ובחוך ימי השבוע מדמן להם מהו להניחם מלסדר עד שבת הבאה או דלמא אע"ג שהוא פסול דכל שלא עברה עליו שבעה ימים על השלחן פסול הוא מ"מ לקיים מלוח לחם הפנים לפני חמיד אין להניחו בלא לחם א"נ לא היה שם לחם לערוך ביום השבת מהו להניח הלחם הראשון על השלח שהרי לא יתקלקל גם בשבת הכאה מיהו פסול הוא משום לינה: לפני סמיד. שיהו חמיד לפני הי אע"פ שהן פסולין: עשרה שולחנות עשה שלמה. דכתיב ויעש שולחנות עשרה וגו': אין **סימר ממשה בדרום וכו'. ומימין היינו מימין** הפתח ומשמאל היינו משמאלו של פתח שהפתח היתה באמצע ההיכל בכוחל מזרחי א"נ מימין שיתה בטונוע ההיכל בכוחל מורחי ח"ל מימין היינו דרום שנקרא ימין ומדדרום נקרא ימין לפון נקרא שמאל: אלא. של משה באמלע והי מימינו וחמשה משמאלו וכולן בלפון ההיכל: אם השאמין. לשון יחיד: על כלם היה מסדר. ופעמים בזה: מורח ומערב היו נתוניו. השולחנות ראשו אחד למזרח ואחד למערב דהיינו ארכו לאורך הבית: כולהון ראוין לשירות. ואיכא למימר על כולם היה מסדר: נמלא שלחן בדרום. וה"פ שלחן ארכו ב' אמו' (ומחלה) הרי הוא ושלשים) עשרים אתה לעשרה שלחנו׳ וההיכל כולו אינו אלא עשרים אם כן חמשה שלחנות

מיד לא ב מנחות לנו ב. ב) עי׳ מו מנור לא ב, ג) יומא כא א, ד) עי ממיד לא ב, ג) יומא כא א, ד) עי פסחים סד ב, ד) מנחות לא ב, ו) שם למ א, ז) שם לח ב, ה) ועיין בתום׳ שם ע"ב ד"ה אחד דכתבו כן בשם הקונטרס,

עין משפם נר מצוה

יד א מיי׳ פ״ה מבית הבחירה : סלי״ד

שו ב מיי שם פ"ב הלכה טו: שו ג מיי שם פ"ג הלכה טו: "ז ד מיי׳ שם הלכה יב: יח ה מיי פרק ה מתמידין הלי"ג:

נוסחת הבבלי

(א) כסף והיו ר"א כו' לית כו': (ב) ר"י בר' יהודה כו' ד"ר (אלעור) ר"א בר"ש כו' ודרום מ"ד : יוכ

הגהות הגר"א

[א] ה"ג לית כאן של שיש מפני שהוא מקרר וה"ם שהוא מפרש למה לא חני בברייתא של שיש כמו במחני והיינו לפי שהשיש מקרר כמו בספ"ק דיומא עמוד והפג אחת על הרלפה ולחם הפנים לריך שיהיה חם סמ"ש לשו' לחם חום וגו'. ועי' בס' ת"ח שמאריך בפלפולו: [ב] ה"ג ואפי הוא כמה ימים וו"ל של הרב בעל מקלין חדמין ול"ל לפי גי' רבינו דהכא איירי בלחם הפנים דנסדר כהלכתו בשבת וקמבעיא לן שאם אין לחם הפנים לשבת הבאה אי רשאי להניחה משבת זה לשבת הבאה אי לאכיום משום שנסדר כהלכתו מפסיל בלינה או לא מפסיל ופשיט ליה ר׳ לוי. דבנסדר כהלכתו רשאי להניחו לי. לבנסדר כהמכנו ישתי השלחן לכתחלה דהא קרא דונתת על השלחן ודאי בנסדר כהלכתו משתעי וכתיב ודאי בנסדר בהכנגו נושים תמיד ואפילו כמה ימים ומש"ה מחק מירי ואפילו במה ימים ומש"ה אומי רבינו תיבת פסול דקרא לא איי אלא בכשרי וע' בספר תקלין חדתין ובמשנת אליהו כי מאריך בפלפולו וכמה הלכתא גברוותא איכא למשמע מהאי גי': [ג] ל"ל כולהן ללפון ול"ג ראויה לשירות:

גליון הש"ם

[h] עי' הגהות הגר"ה אבל במפרש בתמיד שם לא נראה כגירסתו וגם התוס' במנחות דף לט ע"ב ד"ה אחד היה להם הגי' שלפנינו: ובן עי׳ בתום׳ מנחות דף לט ע״ל "ה תרי שהיה להם גירסא אחרת:

תורה אור השלם

 מַשְׂא גֵּיא חָזְיוֹן מֵה לְךְ אֵפּוֹא
בִי עְלִית כְּלְךְ לַגַּגוֹת: ישעיהו כב א ב

2. וַיַּתֵן לוֹ הַכֹּהֵן לְרֶשׁ כִּי לֹא הָיָה יש לו הכון קדש כי לא הְיָה שֶׁם לְחָם כִּי אם לְחָם הְפְּנִים הַמּוֹסְרִים מִלְּפָנֵי יִי לְשׁוּם לְחָם דֹם בְּיוֹם הְלְּקְתוּ: שמואל א כא ז דם בְּיוֹם הְלְקְתוּ: שמואל א כא ז (1. וְנְתִתְּ עַל הִשְׁלְחָן לְחָם פְּנִים לְפָנִי תְמִיד: וַיַּעַשׂ שָׁלְחָנוֹת עֲשֶׂרָה וַיַּנַח 4. וַיַּצָשׁ שְּלְּהָנוֹת נְשָׁלְּחְ וַיְּנְיּנִּ בָּהֵיכָל חֲמִשְׁה מִיְמִין וַחְמִשְׁה מִשְׁמֹאוֹל וַיַּעשׁ מִוְרְקֵי זְהָב מֵאָה:

דברי הימים ב ד ח בר ח הימים בד ח 5. וְשַּׁמְתָּ אֶת הַשָּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וָאֶת הַמְּנֹרָה נַכַח הַשְּׁלְחָן יָרָ בָּי יִּרְיּלֶי, וְיִיּשְׁרְּוֹ על צָלַע הַמִּשְׁבְּן תַּימְנָה וְהַשְּׁלְחָן תִּתַן עַל צָלַע צְפוֹן:

6. וַיַּצְשׁ שְׁלֹמֹה אַת בֶּל הַבּּלִים אָשֶׁר בִּית יָיָ אַת מִוְבָּח הַזְּהָב וְאָת הַשְּלְחָן אֲשֶׁר עָלִיו לֶחֶם הַפְּנִים הָהָב: מלכים אז מח

זְהָבּ: מלכים א ז מח 7. וַיַּצָשׁ שְׁלֹמה אָת כְּל הַבֵּלִים אָשֶׁר בַּית הָאֱלֹהִים וְאָת מִוְבַּר אַשְׁר בִּית הָאֱלֹהִים וְאַלֹּהִים וְאַרָּב הַּיְּהֶב וְאֶת הַשְּׁלְחָנוֹת וַעֲלֵיהָם הַוָּהָב וְאֶת הַפְּנִים: דכרי הימים בדיט לֶחֶם הַפְּנִים: דכרי הימים בדיט